

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Број: Гжрр. 3/17
Дана: 04.10.2017. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Мирјане Андријашевић, председника већа, Милене Ковачевић и Бранке Маљковић, чланова већа, у правној ствари **тужиље АА** из ..., коју заступа пуномоћник Видосава Видић Манастирац адвокат у Сремској Митровици, против **тужене РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења за неимовинску штету због повреде права на суђење у разумном року, поводом жалбе тужене против пресуде Основног суда у Сремској Митровици бр. Прр. 10/16 од 30.05.2017. године, у седници већа од 04.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Уступа се предмет овог суда бр. Гжрр. 3/17 Вишем суду у Сремској Митровици, као стварно и месно надлежном суду, на поступање по жалби тужене против пресуде Основног суда у Сремској Митровици бр. Прр. 10/16 од 30.05.2017. године.

Образложење

Апелационом суду у Новом Саду су достављени списи предмета Основног суда у Сремској Митровици бр. Прр. 10/16, ради одлучивања о жалби тужене против пресуде тог суда бр. Прр. 10/16 од 30.05.2017. године.

Разматрајући процесне услове за одлучивање о жалби тужене, у смислу члана 382. меродавног ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), овај суд је установио да није стварно надлежан за одлучивање о истој, већ је стварно и месно надлежан за одлучивање о жалби против наведене првостепене пресуде Виши суд у Сремској Митровици, како је правилно и наведено у поуци о правном леку стављеној на ожалбеној пресуди.

Наиме, увидом у ожалбену пресуду и предметне списе, установљено је да је побијаном пресудом одлучено о тужбеном захтеву којим за предмет има потраживање тужиље за исплату новчаног обештећења за неимовинску штету због повреде права на суђење у разумном року, које је према наводима тужбе и првостепене пресуде засновано на чињеници да је решењем Председника Основног суда у Сремској Митровици бр. Р4Б. 2/16 од 15.06.2016. године усвојен приговор овде тужиље и утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету истог суда бр. Р. 55/10 и наложено судији у том предмету да предузме одређене процесне радње у одређеном року, као и на одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС", бр. 40/2015 од 07.05.2015.) који је ступио на снагу 01.01.2016. године, који регулише право странке којој је утврђена повреда права на суђење у разумном року по том закону, тако што прописује између осталог у члану 22. услове за стицање права на правично задовољење, у члану 23. врсте правичног задовољења, између осталог у ставу 1. тачка 1) тог члана, право на исплату новчаног обештећења за неимовинску штету која је странци изазвана повредом права на суђење у разумном року (у даљем тексту: новчано обештећење), које је једини предмет тужбеног захтева у овој парници, у члану 27. који регулише поступак по тужби за новчано обештећење, у ставу 1. да се независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, у ставу 2. да суд не може досудити новчано обештећење у висини већој од оне одређене овим законом (члан 30. став 1), и у ставу 3. да ревизија није дозвољена, те у члану 30. став 1. да се новчано обештећење признаје у висини од 300 евра до 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије по предмету.

При томе, конкретним тужбеним захтевом о коме је одлучено ожалбеном пресудом је тражена исплата износа од 1.500 евра, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, и у побијаној пресуди је дата поука о правном леку да је против пресуде дозвољена жалба у року од 8 дана од дана пријема пресуде Вишем суду у Сремској Митровици.

Према томе, према наведеним битним обележјима тужбеног захтева, као и према наведеним одредбама посебног Закона о заштити права на суђење у разумном року на коме се заснива тужбени захтев, овај спор представља спор мале вредности у смислу члана 468. став 1. у

вези члана 28. ЗПП, у коме је за одлучивање о жалби против првостепене пресуде основног суда стварно надлежан виши суд, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС„ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15 , 13/16 и 108/16) у вези наведеног члана ЗПП, у конкретном случају стварно и месно надлежан је Виши суд у Сремској Митровици, како је правилно и наведено у поуци о правном леку на ожалбеној пресуди.

Према наведеном, овај предмет је омашком достављен на одлучивање о жалби против првостепене пресуде Апелационом суду у Новом Саду, због чега се сходно члану 21. став 1. ЗПП, овим решењем уступа на надлежност стварно и месно надлежном Вишем суду у Сремској Митровици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Мирјана Андријашевић с.р.

З.Т.О.